

Leinosten sukulehti n:o 2

3. Vuosikerta

20.12.1989

30. 11. 1939

Päivämäärä, joka meidän tulee aina muistaa. Sen jälkeiset 105 päivää eivät unohdu tuon ajan eläneiden muistista.

Itse elin niin sanotulla kotirintamalla, mutta venäläisten pommikoneita näimme silläkin alueella. Pommitusten ääni kantautui Hämeenlinnasta ja Riihimäeltä.

Isäni lähti eräänä pimeänä talviaamuna jonnekin, joka tuntui olevan jossakin kaukana ja siihen liittyi jotain pelottavaa. Äitini ja hänen sisarensa ja muutkin aikuiset kutoivat sukkia ja lapasia. Itsekin otin osaa näihin käsityöiltoihin osasinhän jo minäkin kutoa lapasia ja sukkia.

Radiosta kuulimme rintamatapahtumista ja meidän lasten leikit olivat luonnollisesti sotaisia. Innolla lauloimme Sillanpään marssilaulua ja muita sen ajan muotilauluja. Kevään mukana tuli rauha, joka sai aikuiset hyvin vakaviksi ja hiljaisiksi.

Isäkin palasi jotenkin muuttuneena.

Me lapset saimme uusia kavereita, kun siirtoväkeä saapui paikkakunnalle.

Siitä elämä jatkui maalaiselämän tasaista vuoden aikojen rytmiä seuraavaa kulkuaan.

Vuodet ovat kulkeneet ja kuljettaneet meitä itse kutakin tähän päivään saakka.

Senpä vuoksi kaikkien kannattaa muistaa, että ellei noita 105 päivää olisi ollut, tuskin meillä olisi tätäkään päivää tällaisena.

EILA RAISANEN

GORBATSOV OULUN YLIOPISTOSSA

Utinen Gorbatsovin vierailusta Oulussa levisi kulovalkean tavoin viikkoa ennen vierailua, joka tapahtui perjantaina 27.10.1989. Tieto pohjoisen perillä olevasta vireästä alueensa keskuksesta Oulusta oli kulkenut Moskovaan paremmin kuin Helsinkiin. Vieraat olivat esittäneet toivomuksia tutustua huipputekniikan pienyrityksiin ja niiden alkukotiin. Toivomus toteutui kuitenkin vasta kolmannella yrittämällä, kun ulkoministeriön mielestä Tampere tai Turku olisivat olleet parempia paikkoja.

Tarkat turvatoimet asettivat omat rajoituksensa järjestelyille. Ohjelma eli koko ajan ja toteutui yli puoli tuntia myöhässä, mutta tämän tason vierailulla tällaiset seikat ovat tavallisia. Pääasia oli, että vieraat näyttivät viihtyvän erinomaisesti, kyselivät ja keskustelivat kiinnostuneina. Mailmalle välittyi kuvaa ja selostusta, mistä pitivät huolen kotimaisten tiedotusvälineiden lisäksi monet ulkomaiset uutistoimistot ja lehdet.

Välillä vieraat ehtivät istahtamaankin. Kuvassa vasemmalta pääsihteeri Mihail Gorbatsov, rouva Raisa Gorbatsova, rouva Tellervo Koivisto ja presidentti Mauno Koivisto sekä isännistä dekaanit Lauri Lajunen, Tatu Leinonen ja Juha Manninen.

Vaikka vierailu oli tarkkaan ennakoitua suunniteltu, ohjelmaan tehtiin isäntien toivomuksesta muutoksia. Viime vaiheessa yllätysohjelmaksi tuli myös kahvitauko, joka järjestettiin Linnanmaan keski aulaan. Tässä samassa aulassa joivat kahvinsa myös Leinosten sukujuhlan osanottajat elokuussa 1988. Astiasto oli Pentikin Muikku-sarjaa, kukka-asetelma oli koottu koristekaalista, kellokanervista ja orkideoista niin, että kasvit alkuperältään edustivat kaikkia maanosia ja suuhunpantavana kahvin ohella oli tietysti lohi- ja poroleipiä sekä suklaaruusuja.

Kahvipöytäkeskusteluun tuntui pääsihteeri Gorbatsov varautuneen hyvin, sillä hän siemaisi nopeasti esille asetetut kahvit ja leivät ja keskittyi täysin keskusteluun sekä mukana olleiden opiskelijoiden tenttaamiseen, jolloin näiltä jopa jäivät kahvit juomatta!

Pääsihteeri Gorbatsov oli kiinnostunut opiskelun kustannuksista, sekä yleensä tutkinnon suorittamisen hinnasta Suomessa. Hän halusi hyvin yksityiskohtaisesti tietää miten opiskelijat rahoittavat opintonsa; avustavatko perheet, joutuvatko opiskelijat käymään työssä opiskeluaikanaan vai saavatko he pankeista lainaa kustannuksiensa peittämiseksi. Keskustelussa todettiin että varsinkin opiskelujen loppuvaiheessa useat siirtyvät asteittain työelämään, kun taas opiskelujen alkuvaiheessa opintolainojen lisäksi opiskelijoiden vanhemmat joutuvat monesti tukemaan heitä taloudellisesti.

Saatuaan tietää, että Suomessa kutsutaan humanististen ja luonnontieteellisten aineiden opiskelijoita filosofian ylioppilaksi pääsihteeri ryhtyi itse filosofoimaan todeten, että mitä enemmän ihminen tietää, sitä paremmin hän tietää sen, miten vähän itse asiassa tietääkään.

Tämän jälkeen keskustelu siirtyi rakentamistekniikkaan ja Oulun yliopiston mielenkiintoisiin (!) rakenteellisiin ja arkkitehtonisiin ratkaisuihin sekä laajemmin maiden väliseen rakennusalan yhteistyöhön.

Yleensä keskustelu oli leppoisaa jutustelua kuten kahvipöytäkeskustelut yleensäkin. Korkea vieras keskittyi lähes täysin opiskelijoiden tenttaami-

Oli upea aurinkoinen aamupäivä, kun saavuimme Kuopion torille. Siellä oli jo bussi odottamassa ja iloinen joukko Leinosia lähdössä kiertoajelulle tutustumaan Kuopioon. Näimme ja kuulimme vanhaa ja uutta Kuopioon liittyvää tietoa. Kiitos siitä erinomaiselle oppaалlemme. Tällainen opas, joka tuntee kaupunkinsa, sen eri vaiheet ja merkkihenkilöt on matkailijalle ehtymätön ilon aihe. Retken ehdoton kohokohta oli vierailu ortodoksisessa kirkkomuseossa. Paikassa, jossa voisi viipyä vaikka kuinka pitkään. Tällaiselle tapalutherilaiselle oli todella elämys nähdä ja kuulla tuosta toisenlaisesta kirkkostamme; Onhan ortodoksinen kirkkokunta monen suomalaisenkin oma seurakunta. Täällä museossa pätevän oppaan kertomana alkoi hiukan selvitä eri asioiden merkitys, eikä tapojen erilaisuus hämmästyttä, kun tietää hiukan enemmän taustoista. Iltapäivä oli jo pitkälle ehtinyt, kun Puijon tornin juurella sijaitsevassa Sport hotellin ravintolassa aloitimme runsaan ja maistuvan lounaan nauttimisen.

Seuramme lupsakkaan esimiehen Juuso Häikiön johdatellessa päivän ohjelmaa eteenpäin veimme kokousasiat nopeasti läpi.

Esimies kiitteli erikoisesti seuramme sihteeriä ja taloudenhoitajaa tehtävien tarmokkaasta hoitamisesta.

Tutustuimme myös edesmenneen sukulaisemme taidemaalari Paavo Leinosen elämään ja maalauksiin, joita oli ripustettu nähtäville kokousravintolamme seinille.

Iltapäivä vierähti aivan liian nopeasti kotiinlähdön hetkeen. Hiukan haikeina toivottelimme hyvää loppukesää ja pikaista tapaamista ensi kesän kokouksessa.

Vielä kerran kiitos Kuopion kokouksen järjestäjille.

Kokouksen osanottajia Sport hotellissa.

SUKU VALOKUVATTIIN ISOÄIDIN HAUTAJAISISSA MELALAHDEN
MOILALASSA

Isoäitini Saara Leinonen kuoli 10.9.1971 66 vuotiaana. Hän oli synnyttänyt ja kasvattanut kahdeksan poikaa ja kaksi tyttöä, jotka kahta lukuunottamatta olivat perheineen hautajaisissa. Pojista Matti (s. 23..11.1880) oli muuttanut Amerikkaan ja Edvard eli Eetu (s. 18.3.1893) Kuhmoon. Nuorin Johanna Kristiina eli Hanna (s. 18.4.1896) ei vielä ollut naimisissa.

Isoisäni Juho Leinonen oli sitä Leinosen sukuhaaraa, joka oli Lähtöisin Melalahden Leinolasta N:o 12 (Isojaossa N:o 4 Paavola) Vuonna 1710 syntyneen Matti Paavonpoika Leinosen poika Eerik oli muuttanut 1785 Pääkkölään N:o 5, josta isojaossa tuli Moilala. Eerikin pojan Johanin poika Eerik oli isoisäni Juhon (s. 20.3.1854) isä.

Moilalan Juhon ja Saaran kymmenelle lapselle syntyi kaikkiaan 61 lasta, joista kahdeksan kuoli alle neljän vuoden ikäisenä, yksi yhdeksän ja kolmetoista nuoruusiässä (14-30 v.) Näistä Heikki serkku kaatui 1943 ja Kauko serkku 1944. Viljo serkku oli kuollut tapaturmaisesti jo 1933 ja samana vuonna samassa kuussa Arne serkku sotapalvelusta suorittaessaan.

Moilalan sisarussarjasta jäi Melalahteen maanviljelijöiksi kuusi poikaa ja tytär.

BERTTA HIETAMÄKI os LEINONEN

Sukukuvassa keskellä ukki Juho Leinonen.

Ukista vasemmalle:

-Valtalan Jaakko-setä (s.10.7.1888) sylissään Viljo (s.21.1.1913) edessä Aino-emäntä sylissään Nelma (s. 21.8.1915)

-isäni Vainion Erkki (s. 15.5.1875) sylissään Veikko (s. 12.8.1915) edessä äitini Elsa sylissään Helpi (s. 27.4.1917)

-Rauhalan Antti-setä (s. 4.8.1878) sylissään Helmi (s. 2.8.1914) edessä Eeva-emäntä sylissään Olavi (s. 13.9.1916) ja vieressään Aili (s. 8.3.1912) äärimmäisenä Eetu (s. 31..8.1907) ja Jaakko (s. 25.7.1909)

-Moilalan Hanna-täti, joka pari vuotta myöhemmin avioitui Sulo Blomqvistin kanssa ja muutti Kajaaniin.

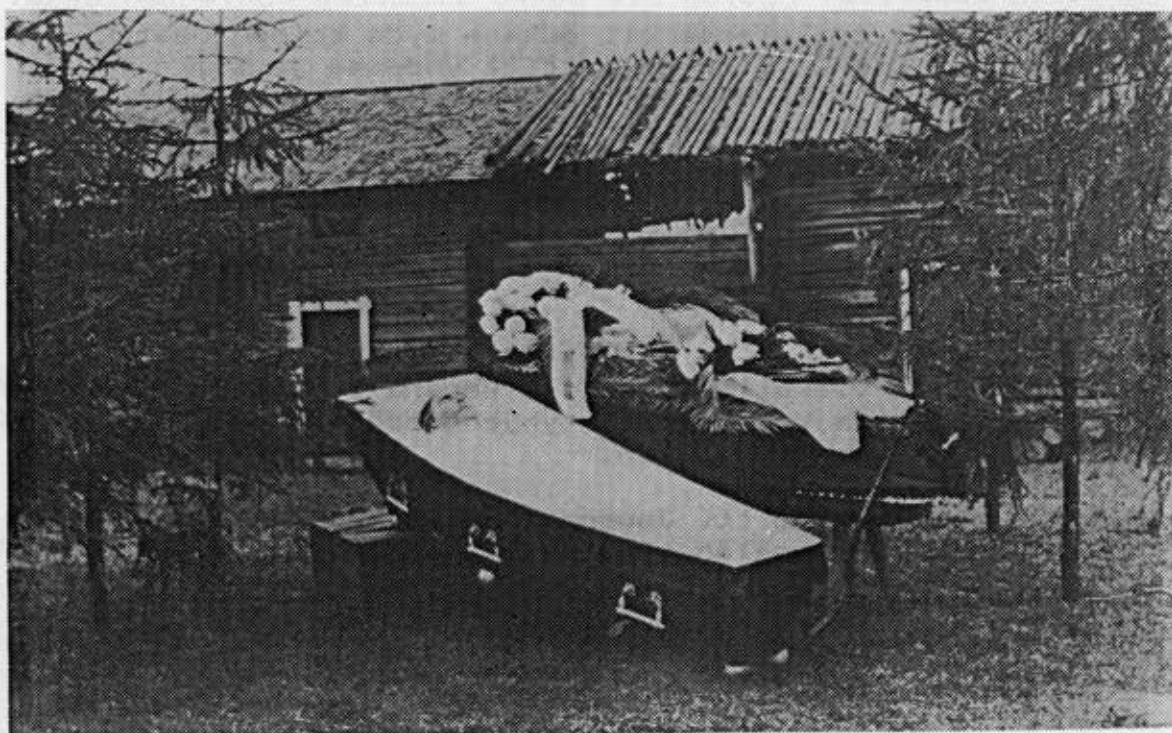
Ukista oikealle:

-Tuomela Topias-setä (s. 13.10.1890) sylissään Saara (s.31.1.1914) joka kuoli 1918. Ukin edessä Hilma-emäntä sylissään kaksoset Aune ja Katri (s. 9.11.1916) Katri kuoli vuoden ikäisenä.

-Moilalan Jussi-setä (s. 29.8.1885) sylissään Valte (s. 18.9.1913) edessä Eeva- emäntä sylissään Saima (s. 1.3.1916) joka kuoli jo 1919.

-sisaruksista vanhin Tahkoniemen Leunaati (Leonard)-setä (s. 4.7.1873) vieressään poikansa Toivo (s. 9.9.1897) sylissään velipuolensa Heikki (s. 10.2.1916) edessä Edla-emäntä sylissään Lempi (s. 14.3.1917) ja takana Kaisa (s. 4.7.1903) Mukana eivät olleet lapset Lyydia (s. 1899), Jussi (s. 1905) Ville (s. 1907) ja Hilja (s. 1909)

-Raappanamäen Katri-tätä (Kaisa Juliaana) (s. 22.4.1883) miehensä Hannes (Juho) Tervosen kanssa; keskellä Eetu (s. 27.5.1912)

MUISTELUKSIA TAITEILIJÄ PAAVO LEINOSESTA.

Hän oli nuorempana taiteilija Juho Rissasen apulainen, taide-teollisuuskoulun opettaja, koristemaalari, kirkkomaalari ja vapaa taiteilija. Vuonna 1935 hän koristeli Brysselin maailmannäyttelyn Suomen paviljongin ja tästä työstä hän sai kunniakirjankin. Taiteilijana hän oli lahjakas ja tuottelias, mihin ehkä hänet pakotti ympäristön paine. Vapaan taiteilijan ansiot hänen elinaikanaan ei välttämättä olleet suhteessa teosten laatuun. Ihmisenä hän oli hiljainen ja juro ja raha-asioissa maailman epäkäytännöllisin ihminen kuten hänen serkkunsa suomenkielen lehtori Anna Leinonen tuskastuneena totesi. Näyttelyitä ei Paavo osannut pitää kuten tekivät eräät muut oululaiset maalarit vaan rahapulana sattuessa myi hän töitään, kuka vain suostui ostamaan. Halvimmalla meni varmaan taidekauppias Sutiselle, mutta hän maksoi aina heti käteisellä. Kerran eräs hänen mesenaattinasa tohtori Paavo Jokela maksoi Leinosen Paavolle niin paljon taulua kohden, että se oli kuin stibendi. Jokela maalautti myös Paavolla " Taiteilija aamiaisen "; toisinnon nuoruudentyöstä, jolla Paavo oli tullut palkituksi valtion taidekilpailussa. Juuso Häikiö myös osti serkkunsa tauluja. Paavo laittoi niihin jopa lasit päälle, kai siksi, ettei kärpäset pääse niitä lantomaan. Kerrankin Juuso osti tauluja Paavolta hänen pyytämäänsä hintaan 14 000 markkaan. Paavo hämmästytti ja sanoi: " Saat 500 markkaa alennusta, kun et tinkinyt " Vuonna 1959 sai Paavo Leinonen valtion taiteilijaeläkkeen. Eläke oli niin pieni, että Paavo sanoi itse hänellä olevan kerran vuodessa velanmaksupäivän eli silloin kun eläke maksettiin. Vielä 70 vuotispäivän aattona Hirosenkankaan vanhainkodissa Paavo tuumi: " Saa nähdä tuoko kukkaan kukkia, että saisi asetelman vai pittääkö itse ostaa " ja kukkia tuli kaupunkikin muisti ensimmäistä kertaa valtavalla laitteella. Lapuan tuomiokirkkoa koristaessaan maalasi Paavo Nälän ja Ruton tulemaan niin surkean näköisellä hevosella, että paikalliset isännät sanoivat, että Lapualla ei nälkä ja ruttokaan saavu noin kurjalla kaakilla. Paavon oli pakko lihottaa konia taulussa. Tuiran kirkkoa maalatessa oli mukana myös toinen maalari Paavon lisäksi. Kun viikko oli tehty töitä yhdessä ja tilin maksun hetki koitti, ilmeni, että myös toisen maalarin nimi oli Leinonen. Sukulaiset olivat tehneet työtä yhdessä mitään puhumatta.

sr

SATTUI VIIME KESÄNÄ

Martti Häikiön vieraillessa viime kesänä isänsä Juuson huvilalla, Juuso pyysi häntä kumppaniksi tyhjentämään käymälän aluset kompostiin, minkä he tekivätkin.

Juuson vaimo Eeva moitti Juusoa: " Olisihan meillä ollut ylioppilaitakin käymälän alustoja tyhjentämään, ettei olisi tarvinnut tohtoreita vaivata "

(Juuson pojat Lauri ja Tuomas pääsivät keväällä ylioppilaiksi)

METELINNIEMI - METELI

Eräänä päivänä lokakuun lopulla 1584 puhalsi kylmä tuima itätuuli. Vettä vihmoi nopeasti kiitävistä harmaista pilvistä. Neljä venekuntaa läksi iltapäivällä Neuvosenniemestä Paltaselälle suuntana Oulujärven itäpäässä oleva Kiehimänsuu. Tuuli yltyi vesisateen kanssa loppumatkalla myrskyiseksi. Ankaran soudun jälkeen illan hämärtyessä venekunnat pääsivät onnellisesti Kiehimänjokisuun kaakkoispuolella olevan niemen rantaan. Sade lakkasi ja retkikunta teki nuotiot tuuheiden, ikivanhojen kuusien suojaamalle rannalle. Retkikunta ruokaili ja väsyneet matkaajat asettuivat levolle nuotioiden ympärille. Yhden miehen he määräsivät vartiomieheksi ja "kipinämikoksi"

Keitä olivat nämä raavaista miehistä kootun retkikunnan jäsenet.

Nämä olivat yksi niistä rappasodan hävittäjäretkikunnista, jotka venäläisten johtamina Vienasta tullen ryöstö- ja hävitysretkillä suorittivat Oulujärven ympäristön uudisasukkaitten surmaamista ja asumusten polttamista. Alussa mainitun vuoden 1584 Olavin päivän ja kekrin välisenä aikana rapparit hävittivät kaikki löytämänsä asunot, kiduttivat ja surmasivat asukkaat niin tarkoin, että seuraavana vuonna esim. Kivesjärvellä oli jäljellä ainoastaan kaksi verollepantavaa taloa. Piilopirteissä mm Kivesjärven pohjoisrannalla säästyivät joitakin asukkaita vainolaisen hävitykseltä.

Palatkaamme Kiehimänjokisuulle yöksi laittautuneitten matkalaisten pariin. Ryöstöretkellä nämä vainolaiset olivat säästäneet henkiin nuoren voimakkaan ja vaalean Laurukainen-nimisen miehen ottaen hänet vangikseen. Väsymyksestä huolimatta Laurukaista ei nukuttanut. Mielessä oli vapautuminen rapparien retkikunnasta. Maatessaan toisten mukana hän herpaantumatta odotti suotuisaa hetkeä.

Kaikki jo nukkuivat ainoastaan vartija-kipinämikko istui ja nuokui selkä vahvan kuusen tyveä vasten. Vihdoin hänkin köllistyi pitkäkseen. Laurukainen odotteli kunnes vartiomieskin vaipui sikeään uneen. Pian vartiomies kuorsasi. Nyt Laurukainen katsoi ajan tulleen ryhtyä toteuttamaan suunnitelmiaan. Itätuuli kohisi voimakkaana vanhassa kuusikossa. Laurukainen hivuttautui rantaan. Siellä hän irroiteli veneitä veden varaan töytäisemällä niitä itätuulen viетäväksi. Jotakin kolinaa syntyi ja vartiomieskin unenpöpperössään kysyi: "Ivanko siellä lotjas loukkaa?" Laurukainen vastasi "ä Ivan niin ollah - ä Ivan" Vartiomies valpastui ja juoksi hätäntyneenä rantaan. Toisia veneitä tuuli vei mennessään ja viimeisessä Laurukainen oli rannasta irtautuneena. Vartiomies hätäntyi yhä enemmän ja rukoili Laurukaiselle: "Nuorukainen hyvä, palaa takaisin, sulle huttu hyvä keitetään, voita päälle heitetään." Tässä vaiheessa heräsivät jo toisetkin. Kun Laurukainen ei suostunut palaamaan satoi jo uhkauksiakin mm: "ä sie Laurukainen sie valkiapäapoika, kuuma tina kurkuhus valetaan konsa kiinni soahaan".

Laurukaisella oli puolellaan Luojan suoma vinha itätuuli, joka kuljetti veneitä Lehtosen ja Riutan saaria kohden. Rapparien keskuudessa syntyi ankara meteli, johon kipinämikko lienee ollut suurin osasyylinen.

Edelläolevasta on saanut nimensä METELINNIEMI, josta myöhemmin johdettu METELI (mm lakkautettu rautatiepysäkki) Kertomuksessa oleva ajanmääritys ja toisessa kappaleessa oleva tuhojen määrä on historioista. Muun osan olen merkinnyt muistiin herastuomari Matti Leinosen (8.8.1859 - 21.1.1937) ja äitivainajani (10.10.1882 - 27.1.1952 yhteneväisten tarinoitten mukaan.

ANTTI LEINONEN

Tarina julkaistu aikaisemmin paikallislehti Väylässä.

APUA SIHTEERILLE

Seuran perustamisesta saakka on Tapio Leinonen Kestilästä hoidellut seuramme sihteerin tehtäviä.

Nyt hän vakavasti vetoaa jäsenkuntaan, eikä löytyisi uutta sihteeria mistään päin Suomea.

Sukuarkiston hoitamisen Tapio on luvannut edelleenkin hoidella, mutta tavanomaiset sihteerintyöt hän toivoisi jonkun ottavan vastuulleen.

Halukkaat ja asiasta innostuneet, ottakaa suoraan yhteyttä Tapioon puhelin 985 - 31 322 tai suvun esimieheen Juuso Häikiöön puh 971- 112 992.

TALOUDENHOITAJAN HUOLIA

Hyvät jäsenet; Onko kaikkien kiireitten keskellä kenties suseuramme jäsenmaksu unohtunut maksamattomaksi.

Eipä hätää, asian voi vielä korjata suorittamalla tuo maksu. Jos maksukortti on hautautunut jonnekin pöytälaatikon uumeniin niin ei kannata sitäkään surra. Tämän lehden sivulta löytyy seuran tilin numero, jonne maksun voi lähettää. Jäsenmaksun suuruus on edelleen 30 markkaa hengeltä vuodessa ja ainaisjäsenmaksu 300 markkaa henkilö. Näin kun maksut on hoidettu saatte jäsenlehdenkin ajallaan ja taloudenhoitaja hymyilee tyytyväisenä.

SUKUKOKOUS

Ensi vuoden sukukokouksen pitopaikaksi on ajateltu Mikkeliä. Kokous olisi kaksipäiväinen. Ensimmäisenä päivänä retkeiltäisiin Juvalle ja tutustuttaisiin kenties Visulahteen. Seuraavana päivänä olisi jumalanpalvelus ja juhla Mikkelin uudessa konserttisalissa. Sukukokousta järjestellee seuramme esimies Juuso Häikiö poikansa Martin kanssa. Heille voi soittaa, jos haluaa esiintyä tai esitellä jotain kokouksessa.

Toimitus

Juuso Häikiö kertoilee serkustaan taidemaalari Leinosesta sukukouksen osanottajille.

SUKUUMME LIITTYVÄÄ KIRJALLISUUTTA

Piispa Hannes Leinonen ehti ennen poismenoaan kirjoittamaan kaksi paksua osaa muistelmiaan. Teoksista löytyy paljon huumoria ja sukutietoutta.

Muistelmat voi tilata osoitteella: Pohjois-Suomen historiallinen yhdistys Historian laitos, Kasarmintie 8 90100 Oulu. Kirjojen hinta on yhteensä 250 markkaa.

Kuopiolainen runoilija Maaria Leinoselta on myös ilmestynyt v 1988 suorasanainen kirja nimeltään: Avohaava.

Kirjassaan Maaria Leinonen kertoo laitapuolen kulkijoista, siltojen alla asujista, väärän taivaan oven kolkuttajista. Heistä ja heidän kaltaisistaan, jotka eivät ole itse osaansa valinneet Maaria Leinonen kertoo. Hän tuntee heidän kipunsa ja kohtalonsa, mutta myös heidän herkimmät puolensa, kauneuden, rakkauden ja totuuden nälkensä.

Kuhmossa asuvalta luontokuvaaja Antti Leinoselta on myös ilmestynyt uusi kirja nimeltään: Peurasalolla.

Antti Leinonen on saanut mainetta mm ainutlaatuisilla karhukuvillaan ja on johtavia luonnokuvaajiamme.

LEINOSEN SUKUSEURAN OSOITTEITA

HALLITUS

Esimies Juuso Häikiö, Kauppakatu 22 A 6, 70100 KUOPIO p.971-112 992
Varaesim. Tatu Leinonen, Matemaatikonk. 6, 90570 OULU p. 981-561 665
Lauri Honka, 93100 PUDASJÄRVI p. 988-74 235
Jorma Leinonen, Kiehimäntie 7, 88300 PALTAMO p.986-71 315
Merja Kääriäinen, Aleksis Kivent. 14 01900 Nurmijärvi
Saara Leinonen, Lönnrotink. 2 87100 KAJAANI p. 986-24 476
Tapio Leinonen, Haajainen, 74590 KURENPOLVI p. 977-40 125
Tauno Leinonen, Konttilantie 25 91500 MUHOS, p. 981-431 795
Eila Räisänen, Kaivoskuja 10 02730 ESPOO p. 90- 846 487
Ingrid Saaristo, 25500 PERNIÖ p. 924-57 875
Martti Siira, Ruiskukantie 15 B 31 90580 OULU p. 981-393 922

TOIMIHENKILÖITÄ

Sihteeri Tapiö Leinonen, Keskustie 4 92700 KESTILÄ p.985-31 322
Rahastonhoit. Antero Leinonen, Revontie 1 90830 HAUKIPUDAS
p.työ 981-472 094 k. 981-477 235
Tilintarkastaja Yrjö Leinonen, Tornionk. 82 94200 KEMI p.980-62 766
- " - Yrjö Leinonen, Neilikkat.13 as 4 90580 OULU
Varatilint. Paavo Leinonen, Luokotie 1 as 8 90530 OULU p. 981-34245
- " - Paavo Blomqvist, Pappilanniemi 87850 PALTANIEMI

SUKULEHDEN TOIMITUS

Toimittajat Seppo ja Eila Räisänen

Kaivoskuja 10 02730 Espoo p. 90- 846 487

Avustajat, kaikki Leinosen suvun jäsenet

Tarkoitus, seuran sääntöjen 3 §:n mukaisesti toimia yhdyssiteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kirjoituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja nykyisyydestä.

Pankkiyhteys: SYP/Haukipudas tilin no 232121-1464

Painosmäärä: 500 kpl

Kansikuva: Kai Lindholm Espoo

3 .vuosikerta

ISSN 0786-2679

Valtion painatuskeskus
Kampin VALTIMO
Helsinki 1989

